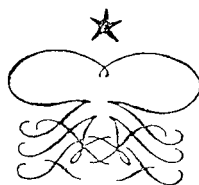

105380

GYLDENDAL
NORSK FORLAG

UNIVERSITETSGATEN 16

OSLO

31. januar 1961

Diplomingeniør Arne Tellefsen,
Stortorvet 13, vær. 309,
Oslo.

Vi har mottatt Deres vennlige brev av 28.ds., og sender vedlagt en del
rettelseslapper til "Krigen i Norge. Telemark".

Med vennlig hilsen
GYLDENDAL NORSK FORLAG

Stein Holten

FORSVARETS KRIGSHISTORISKE AVDELING

Vår referanse : 45/1961/825.
(Påføres alltid)
Tidl. referanse :

OSLO, 18.januar 1961.
Munkedamsvn. 53 B IV
Tlf. 33 34 98

Herr Diplomingeniør Arne Tellefsen,
Stortorvet 13,
værelse 309,
Oslo.

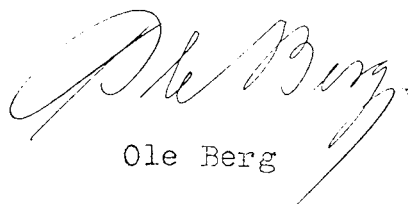
Krigen i Norge 1940. Operasjonene i Telemark.

Ø 106.
I anledning av Diplomingeniørens skrivelse av 17.januar d.å.
meddeles at Avdelingen ikke sitter inne med noe lager av
nevnte rettelsler. Deres advokat, høyesterettsadvokat Knut
Esmarch er herfra tilstilt 5 eksemplarer 7/1 1958.

For eget bruk rekvirerte Avdelingen det antall som trengtes
for å sendes til dem som hadde fått vedkommende beretning
direkte herfra.

Gyldendal Norsk Forlag meddelte i brev av 6/1 1958 at "vi sørger
for at rettelsesbladet blir lagt inn i de bøker vi har på
lager".

Det er mulig at det ønskede antall rettelseslapper kan fåes ved
henvendelse til Forlaget.

Ole Berg

Rettelse

Side 106. De nederste 8 linjer skal rettes til:

«Samme dag ble kaptein Nagell ringt opp av en som sa at han var sjefen for Østlandets luftvernkommando. Vedkommende meddelte at tyskerne hadde gitt ordre om at all motstand måtte opphøre. Kaptein Nagell syntes å gjenkjenne sin sjefs stemme, men hadde inntrykk av at vedkommende handlet under tvang. Han tok intet hensyn til meddelelsen.

Sjefen for Østlandets luftvernkommando har opplyst at han ikke har gitt slik beskjed.

Forbindelsen med IR 3 var vanskelig. Kaptein Nagell spurte gang på gang IR 3's stab om regimentet aktet å stenge tilgan-

Rettelse

Side 106. De nederste 8 linjer skal rettes til:

«Samme dag ble kaptein Nagell ringt opp av en som sa at han var sjefen for Østlandets luftvernkommando. Vedkommende meddelte at tyskerne hadde gitt ordre om at all motstand måtte opphøre. Kaptein Nagell syntes å gjenkjenne sin sjefs stemme, men hadde inntrykk av at vedkommende handlet under tvang. Han tok intet hensyn til meddelelsen.

Sjefen for Østlandets luftvernkommando har opplyst at han ikke har gitt slik beskjed.

Forbindelsen med IR 3 var vanskelig. Kaptein Nagell spurte gang på gang IR 3's stab om regimentet aktet å stenge tilgan-

Rettelse

Side 106. De nederste 8 linjer skal rettes til:

«Samme dag ble kaptein Nagell ringt opp av en som sa at han var sjefen for Østlandets luftvernkommando. Vedkommende meddelte at tyskerne hadde gitt ordre om at all motstand måtte opphøre. Kaptein Nagell syntes å gjenkjenne sin sjefs stemme, men hadde inntrykk av at vedkommende handlet under tvang. Han tok intet hensyn til meddelelsen.

Sjefen for Østlandets luftvernkommando har opplyst at han ikke har gitt slik beskjed.

Forbindelsen med IR 3 var vanskelig. Kaptein Nagell spurte gang på gang IR 3's stab om regimentet aktet å stenge tilgan-

Rettelse

Side 106. De nederste 8 linjer skal rettes til:

«Samme dag ble kaptein Nagell ringt opp av en som sa at han var sjefen for Østlandets luftvernkommando. Vedkommende meddelte at tyskerne hadde gitt ordre om at all motstand måtte opphøre. Kaptein Nagell syntes å gjenkjenne sin sjefs stemme, men hadde inntrykk av at vedkommende handlet under tvang. Han tok intet hensyn til meddelelsen.

Sjefen for Østlandets luftvernkommando har opplyst at han ikke har gitt slik beskjed.

Forbindelsen med IR 3 var vanskelig. Kaptein Nagell spurte gang på gang IR 3's stab om regimentet aktet å stenge tilgan-

Rettelse

Side 106. De nederste 8 linjer skal rettes til:

Samme dag ble kaptein Nagell ringt opp av en som sa at han var sjefen for Østlandets luftvernkommando. Vedkommende meddelte at tyskerne hadde gitt ordre om at all motstand måtte opphøre. Kaptein Nagell syntes å gjenkjenne sin sjefs stemme, men hadde inntrykk av at vedkommende handlet under tvang. Han tok intet hensyn til meddelelsen.

Sjefen for Østlandets luftvernkommando har opplyst at han ikke har gitt slik beskjed.

Forbindelsen med IR 3 var vanskelig. Kaptein Nagell spurte gang på gang IR 3's stab om regimentet aktet å stenge tilgan-

Rettelse

Side 106. De nederste 8 linjer skal rettes til:

«Samme dag ble kaptein Nagell ringt opp av en som sa at han var sjefen for Østlandets luftvernkommando. Vedkommende meddelte at tyskerne hadde gitt ordre om at all motstand måtte opphøre. Kaptein Nagell syntes å gjenkjenne sin sjefs stemme, men hadde inntrykk av at vedkommende handlet under tvang. Han tok intet hensyn til meddelelsen.

Sjefen for Østlandets luftvernkommando har opplyst at han ikke har gitt slik beskjed.

Forbindelsen med IR 3 var vanskelig. Kaptein Nagell spurte gang på gang IR 3's stab om regimentet aktet å stenge tilgan-

Rettelse

Side 106. De nederste 8 linjer skal rettes til:

«Samme dag ble kaptein Nagell ringt opp av en som sa at han var sjefen for Østlandets luftvernkommando. Vedkommende meddelte at tyskerne hadde gitt ordre om at all motstand måtte opphøre. Kaptein Nagell syntes å gjenkjenne sin sjefs stemme, men hadde inntrykk av at vedkommende handlet under tvang. Han tok intet hensyn til meddelelsen.

Sjefen for Østlandets luftvernkommando har opplyst at han ikke har gitt slik beskjed.

Forbindelsen med IR 3 var vanskelig. Kaptein Nagell spurte gang på gang IR 3's stab om regimentet aktet å stenge tilgan-

Rettelse

Side 106. De nederste 8 linjer skal rettes til:

«Samme dag ble kaptein Nagell ringt opp av en som sa at han var sjefen for Østlandets luftvernkommando. Vedkommende meddelte at tyskerne hadde gitt ordre om at all motstand måtte opphøre. Kaptein Nagell syntes å gjenkjenne sin sjefs stemme, men hadde inntrykk av at vedkommende handlet under tvang. Han tok intet hensyn til meddelelsen.

Sjefen for Østlandets luftvernkommando har opplyst at han ikke har gitt slik beskjed.

Forbindelsen med IR 3 var vanskelig. Kaptein Nagell spurte på gang IR 3's stab om regimentet aktet å stenge tilgan-

Rettelse

Side 106. De nederste 8 linjer skal rettes til:

«Samme dag ble kaptein Nagell ringt opp av en som sa at han var sjefen for Østlandets luftvernkommando. Vedkommende meddelte at tyskerne hadde gitt ordre om at all motstand måtte opphøre. Kaptein Nagell syntes å gjenkjenne sin sjefs stemme, men hadde inntrykk av at vedkommende handlet under tvang. Han tok intet hensyn til meddelelsen.

Sjefen for Østlandets luftvernkommando har opplyst at han ikke har gitt slik beskjed.

Forbindelsen med IR 3 var vanskelig. Kaptein Nagell spurte på gang IR 3's stab om regimentet aktet å stenge tilgan-

Rettelse

Side 106. De nederste 8 linjer skal rettes til:

«Samme dag ble kaptein Nagell ringt opp av en som sa at han var sjefen for Østlandets luftvernkommando. Vedkommende meddelte at tyskerne hadde gitt ordre om at all motstand måtte opphøre. Kaptein Nagell syntes å gjenkjenne sin sjefs stemme, men hadde inntrykk av at vedkommende handlet under tvang. Han tok intet hensyn til meddelelsen.

Sjefen for Østlandets luftvernkommando har opplyst at han ikke har gitt slik beskjed.

Forbindelsen med IR 3 var vanskelig. Kaptein Nagell spurte på gang IR 3's stab om regimentet aktet å stenge tilgan-

Rettelse

Side 106. De nederste 8 linjer skal rettes til:

«Samme dag ble kaptein Nagell ringt opp av en som sa at han var sjefen for Østlandets luftvernkommando. Vedkommende meddelte at tyskerne hadde gitt ordre om at all motstand måtte opphøre. Kaptein Nagell syntes å gjenkjenne sin sjefs stemme, men hadde inntrykk av at vedkommende handlet under tvang. Han tok intet hensyn til meddelelsen.

Sjefen for Østlandets luftvernkommando har opplyst at han ikke har gitt slik beskjed.

Forbindelsen med IR 3 var vanskelig. Kaptein Nagell spurte på gang IR 3's stab om regimentet aktet å stenge tilgan-

*Rettelse**Side 106. De nederste 8 linjer skal rettes til:*

«Samme dag ble kaptein Nagell ringt opp av en som sa at han var sjefen for Østlandets luftvernkommando. Vedkommende meddelte at tyskerne hadde gitt ordre om at all motstand måtte opphøre. Kaptein Nagell syntes å gjenkjenne sin sjefs stemme, men hadde inntrykk av at vedkommende handlet under tvang. Han tok intet hensyn til meddelelsen.

Sjefen for Østlandets luftvernkommando har opplyst at han ikke har gitt slik beskjed.

Forbindelsen med IR 3 var vanskelig. Kaptein Nagell spurte gang på gang IR 3's stab om regimentet aktet å stenge tilgan-

*Rettelse**Side 106. De nederste 8 linjer skal rettes til:*

«Samme dag ble kaptein Nagell ringt opp av en som sa at han var sjefen for Østlandets luftvernkommando. Vedkommende meddelte at tyskerne hadde gitt ordre om at all motstand måtte opphøre. Kaptein Nagell syntes å gjenkjenne sin sjefs stemme, men hadde inntrykk av at vedkommende handlet under tvang. Han tok intet hensyn til meddelelsen.

Sjefen for Østlandets luftvernkommando har opplyst at han ikke har gitt slik beskjed.

Forbindelsen med IR 3 var vanskelig. Kaptein Nagell spurte gang på gang IR 3's stab om regimentet aktet å stenge tilgan-

*Rettelse**Side 106. De nederste 8 linjer skal rettes til:*

«Samme dag ble kaptein Nagell ringt opp av en som sa at han var sjefen for Østlandets luftvernkommando. Vedkommende meddelte at tyskerne hadde gitt ordre om at all motstand måtte opphøre. Kaptein Nagell syntes å gjenkjenne sin sjefs stemme, men hadde inntrykk av at vedkommende handlet under tvang. Han tok intet hensyn til meddelelsen.

Sjefen for Østlandets luftvernkommando har opplyst at han ikke har gitt slik beskjed.

Forbindelsen med IR 3 var vanskelig. Kaptein Nagell spurte gang på gang IR 3's stab om regimentet aktet å stenge tilgan-

*Rettelse**Side 106. De nederste 8 linjer skal rettes til:*

«Samme dag ble kaptein Nagell ringt opp av en som sa at han var sjefen for Østlandets luftvernkommando. Vedkommende meddelte at tyskerne hadde gitt ordre om at all motstand måtte opphøre. Kaptein Nagell syntes å gjenkjenne sin sjefs stemme, men hadde inntrykk av at vedkommende handlet under tvang. Han tok intet hensyn til meddelelsen.

Sjefen for Østlandets luftvernkommando har opplyst at han ikke har gitt slik beskjed.

Forbindelsen med IR 3 var vanskelig. Kaptein Nagell spurte gang på gang IR 3's stab om regimentet aktet å stenge tilgan-

Utdrag av:

B.H. L i d d e l l H a r t

PÅ DEN ANDEN SIDE AF BAKKEN

Tysklands generaler, deres ophøjelse og fald,
- samt deres egen beretning om de militære begivenheder
1939-45

på dansk ved
Axel M o r t e n s e n

C.A. Reitzels Forlag Axel Sandal

(Originalens titel:
The Other Side of the Hill
London 1948)

Kaptajn B.H. Liddell Harts forord til den danske
udgave.

.....

s. 12:

Jeg går nu over til et andet emne:
man har sagt mig, at danske læsere i højere grad end
engelske og franske ville blive overrasket over min omtale i
IV. kapitel (side 46-48) af de alliertes planer om i 1939-40
at sikre sig det strategiske herredømme over Norge. Det er derfor
værd at nævne, at yderligere vidnesbyrd herom så sent som den
5. maj 1949 er blevet givet i Overhuset af Lord Hankey. Da han var
et af de førende medlemmer af det britiske krigskabinet, der blev
dannet ved krigsudbruddet, kunne ingen bedre end han vide, hvad der
var planlagt og tilsigtet. Her er hans udsagn:

" I modsætning til den gangse opfattelse er de historiske kends-
gerninger, som Nürnberg- dommene og deres præmisser hvilede på,
ikke nøjagtige. Jeg har foretaget en omhyggelig sammenligning
mellem invasionen i Norge, som den skildres i dommene, og den
beskrivelse af den, som finde i mr. Churchills' memoire-
værk The Gathering Storm. Ganske vist var disse
memoirer ikke udkommet den gang, men oplysningene ville have væ-
ret til rådighed, hvis domstolen havde fundet det umagen værd
at fremskaffe dem. I stedet var dens dom helt og holdent baseret
på de udsagn, der var fremsat af tyskerne. De var ikke klare over,
hvad der foregik i de allierte lande. Jeg agter ikke i denne se-
time at trætte Eders Herligheder med den indgående undersøgelse,
jeg har foretaget vedrørende dette emne, men vil nøjes med at
nævne et par enkelte punkter. Havde dommerne forlangt disse
oplysninger fremlagt, ville de have opdaget, at planlæggelsen
af aggressionen begyndte her i landet. Det var den 29. september
1939 - fire dage før admiral Raeders betænkning, som altid om-
tales som det første skridt i de tyske planer - at mr. Churchill
forlangte sådanne planer utarbejdet her i landet. Begyndelsen
til den plan, som til sin tid kom til udførelse, var mineudlæg-
ningen i de norske sejlruiter, som mr. Churchill lidt efter beteg-
nede som " en første rangs krigsoperation". Han talte derefter

om den store sandsynlighed af, at Tyskland, hvis den blev udført, ville udvide krigen til Norge og Sverige, hvilket efter hans mening ville være til vor fordel; henimod slutningen af sin redegørelse fremsatte han en opfordring til at komme tyskerne i forkøbet, selv om dette ville betyde en neutralitetskrænkelse. Alt dette er netop, hvad tyskerne gjorde og tænkte. Mutatis mutandis.

Derefter ville dommerne være blevet mindet om "Altmark"-episoden, som faktisk var det første brud på folkeretten, bortset fra sænkningen af neutrale skibe. Nordmændene protesterte voldsomt derimod som et brud på folkeretten, og, som mr. Churchill bemærker, har episoden uden tvil "ansporet tyskerne til aktion". Alle disse ting blev oversat af dommerne fordi de ikke indhentede udsagn fra den anden side. Efter min mening er resultatet blevet, at deres præmisser er ganske urigtige. I lyset af alle de foreliggende kendsgerninger er det unulig at akceptere domstolens slutning: at invasionerne i Danmark og Norge ikke var forsvars-, men angrebshandlinger. Den meget vigtige operation. englændernes mineudlægning i de norske sejlrunder, fandt virkelig sted den 8. april, og blev fordømt af nordmændene. Den tyske gengældelse var allerede på vej, men det er et faktum, at de protesterede, og tyskerne ankom først dagen efter - den 9. april. Både med hensyn til planlæggelsen og udførelsen var vi altså først på færde. Jeg tror at det var meget godt. Jeg tror, det vidner om stor forudseenhed hos mr. Churchill. Men vi begyndte faktisk med at lægge planer, og vi begik faktisk den første angrebshandling, omend vi kun havde et lille forspring. Hvis dommerne havde indhentet disse oplysninger, ville dommen have lydt anderledes."

Alle enkeltheder i de allieredes planer er naturligvis endnu ikke frigivet til offentliggørelse, men det kan oplyses, at de bl.a. omfattede en plan om landsætning af tropper i Narvik og andre steder. Det endelige mål var at besætte malmgruberne i Nord sverige og at afskære Tysklands forsyninger.

De oprindelige planer kuldastedes ved Finlands kapitulation overfor Rusland, men den 28. marts besluttede de allieredes øverste krigsråd at gennemføre mr. Churchills september-plan om mineudlægninger i norske farvande. Han siger selv i sine memoirer (I. bind, side 457), at man i forventningen om, at dette britiske fremstød ville "provokere tyskerne til modforholdsregler, også havde aftalt, at en britisk brigade og en fransk troppestyrke skulle sendes til Narvik for at besætte denne havn og rykke frem til den svenske grænse. Andre styrker skulle afsendes til Stavanger, Bergen og Trondheim for at formene fjenden adgang til disse baser."

Jeg havde siden efteråret 1939 været vidende om disse planer, og bekæmpede dem med den begrundelse, at de med bestemthed ville tilskynde Hitler til at foregribe dem - der var alt for meget, som gjorde de allieredes hensigter åbenbare - og at dette ville føre til en tysk invasion i både Danmark og Norge. Trå for enhver, som forstod sig på strategi, var det kun alt for indlysende, at tyskerne næppe ville indlade sig på en invasion i Norge uden at sikre deres forbindelser ved at besætte Danmark.

Medens Norge måske ville haft en chance for at afværge en sådan invasion, hvis der havde været passet ordentligt på, syntes jeg, at Danmark ikke havde nogen sådan chance.

Under et besøg i Danmark flere år før krigen blev jeg inviteret til den kommanderende general, og vi drøftede Danmarks forsvarsmuligheder overfor et tysk angreb. Efter at have undersøgt forholdene kom jeg

til den slutning, at det med et forstærket forsvar ville være muligt at opholde en invasion i Jylland, men at Sjælland lå så udsat, at ingen effektiv modstand var mulig. Det var åbenbart, at København var yderst sårbar overfor et pludseligt overfald, udført af tyske sø- og luftstridskræfter i forening. Således kunne jeg, efter at have studeret problemet, blot foreslå, at man erklærede København for "åben by" og koncentrerede alle disponible forsvarsstyrker i Jylland.

Selv i Jylland ville der ikke have været større udsigt til et langvarigt forsvar eller til at få forstærkninger fra vestmagterne. Da faren for en tysk invasion blev aktuel under den første verdenskrig, kom det britiske admiralitet til den slutning, at det "af søkrigsmæssige grunde ville være næsten helt umuligt at støtte danskerne." Den vigtigste af de angivne begrundelser var den, at den britiske flåde på grund af u-bådsfaren ikke kunne påtage sig risikoen ved at beskytte transporten af tropper og disses forbindelseslinier. Håbet var endnu ringere en menneskealder senere, da man foruden truslen fra u-bådene også stod overfor den endnu alvorligere trusel fra det tyske luftvåben, hvis operationsbaser lå nær ved Danmark og ved søvejene dertil. De allieredes regeringer, og især mr. Churchill, burde have taget større hensyn til disse faktorer, for de planlagde nogen aktion i Norge. Thi det var kun alt for åbenbart - undtagen for dem, der ikke ønskede at se - at ethvert sådant træk fra allieret side nødvendigvis måtte føre til, at tyskerne forinden eller straks derefter ville besætte Danmark - det strategiske springbræt til Norge.

September 1949.

-0-

.....
s.46:

Den første af Hitlers angrebshandlinger, som ikke havde hørt med til hans oprindelige planer, var invasionen i Norge i april 1940. Som Nürnberg-processen har vist, blev han ført ud i den mod sin vilje, mere af frygt end af lyst, ved den kombinerede virkning af overtalelser og provokationer. Overtalelserne begyndte med den norske nazists Vidkun Quislings argumenter om sandsynligheden af en britisk besættelse af Norges kyster med eller uden den norske regerings billigelse. De forstærkedes ved den frygt, som marinens overkommando nærede for følgerne af en sådan hændelse, som både ville stramme den britiske blokades kvælertag og hindre den tyske marines egne undervandsbåd-operationer. Denne frygt voksede efter udbruddet af den russisk-finske krig sidst i november, da der blev fremsat fransk-britiske tilbud om hjælp til Finland, som tyskerne rimeligt nok anså for et påskud til at vinde det strategiske herredømme over den skandinaviske halvø. Alligevel syntes Hitler stadig, at Tyskland havde mest at vinde ved, at Norge forblev neutralt og ønskede at undgå en udvidelse af krigen. Efter sit møde med Quisling i midten af december bestemte han sig til at vente og se, om Quisling kunne indfri sine forventninger om et politisk kup i Norge.

Imidlertid forstærkedes nervøsiteten i januar, da Churchill i en radiotale fremsatte en kraftig appel til de neutrals om at slutte op i kampen mod Hitler, samtidig med, at andre tegn på en forestående allieret aktion blev stadig mere talrige. Den 18. februar trængte den britiske jager C o s s a c k ind i norsk farvand og bordede det tyske forsyningseskib A l t m a r k for at befri de fangne britiske søfolk, det havde ombord. Dette var sket efter ordre fra admiralitetet, som Churchill da var chef for. Det gjorde

ikke blot Hitler rasende, men fik ham til også at mene, at Churchill, som var parat til at krænke Norges neutralitet for en håndfuld krigsfangers skyld, ville betænke sig endnu mindre ved at krænke den, hvis han derved kunne afbryde jernmalm-tilførslerne fra Narvik, som var livsviktige for Tyskland.

I denne forbindelse bemærkede Rundstedt under en af vore samtaler følgende: "Churchills radiotaler plejede at gøre Hitler rasende. De bragte ham helt ud af fatning, lige som Roosevelts taler senere kom til at gøre det. Gang på gang fremholdt Hitler over for hærens overkommando, især med henblik på Norge, at englænderne ville komme først og få fodfæste i sådanne neutrale lande, hvis han ikke sørgede for at komme dem i forkøbet." Admiral Voss, som også var tilstede, bekræftede, at man i marinens overkommando havde gjort den samme erfaring, og tilføjede: "Det britiske angreb på A l t m a r k blev afgørende ved den virkning, det havde haft på Hitler - det var luntten, som udløste angrebet på Norge."

Straks efter denne begivenhed pålagde Hitler general von Falkenhorst at forberede styrkerne til et kup, hvorved de norske havne skulle erobres. På et møde den 23. februar understregede admiral Raeder, som var øverstkommanderende for marinen, at "det bedste middel til opretholdelsen af denne (malm-)trafik og til bevarelsen af stillingen som helhed er opretholdelsen af Norges neutralitet." Men han fortsatte: "Dog må det under ingen omstændigheder tillades, at Storbritannien besætter Norge. Det ville under ingen omstændigheder kunne gøres godt igen."

På dette tidspunkt fremgik det af indberetningene fra Norge, at Quislings parti var i tilbagegang, medens rapporterne fra England tydede på, at der var planlagt en eller anden aktion på norsk område, og at man var i færd med at samle tropper og transportmidler dertil. Den 1. marts udstedte Hitler sine ordrer for ekspeditionen til Norge. Den 9. forelagde marinens overkommando sin plan og understregede operationens uopsættelighed i betragtning af de indløbne beretninger om, at den britiske landgang var umiddelbart forestående. Marinens overkommando var meget bekymret herover, men dens egne forberedelser ville endnu kræve nogen tid, og for øjeblikket var den ikke i stand til at foretage sig andet end at udsende undervandsbåde, som skulle lægge sig ud for de norske havne for det tilfælde, at de britiske transportskibe skulle dukke op.

Imidlertid blev de allieredes planer for en tid forpurret ved Finlands kapitulation den 13. marts, som berøvede dem påskuddet til at gå i land i Narvik. Da admiral Raeder var hos Hitler den 26., udtalte han, at faren for en britisk landgang i Norge i denne omgang ikke længere var overhængende, men han anså det for givet, at der snart ville blive fundet et nyt påskud, så der kunne ventes nye forsøg på at afbryde malmtransporterne. "For eller senere vil Tyskland komme til at stå overfor nødvendigheden af at gennemføre operation Weserübung" - dækningsnavnet for ekspeditionen til besættelsen af Norge. Derfor var det tilrådeligt at gennemføre den snarest for ikke at komme for sent. Hitler gav sit samtykke og fastsatte datoen. Nu, da forberedelserne var så langt fremme, herskede der en ubændig trang til at sætte operationen i gang. Næsten samtidig hermed besluttede de allierede at lægge et nyt tryk på Norges og Sveriges regeringer. Et minebælte skulle udlægges i norsk farvand den 5. april, og den første konvoj med tropper skulle afsejle til Narvik den 8. Men mineudlægningen blev udsat til den 7., og den følgende eftermiddag afsejlede den tyske invasionsstyrke.

Tidligt om morgenen den 9. april landsattes små detachementer af tyske tropper, som for det meste var blevet transporteret om bord i krigsskibe, i de vigtigste norske havne fra Oslo til Narvik, som

de indtog uden større vanskeligheder. De følgende begivenheder viste, at de allieredes planer havde oversteget effektiviteten af deres forberedelser, og sammenbruddet af deres modforanstaltninger øfterlod Tyskland i besiddelse af hele Norge og Danmark. Denne erobring var blevet opnået uden nævneværdig svækkelse af styrkerne på vestfronten eller forstyrrelse af angrebsforberedelserne der. Desuden var operationen blevet udført under ledelse af O.K.W., ikke af O.K.H.

.....